

D. I G N A T I I

ARCHIEPISCOPI

Antiochiæ, & Martyris
Epistolæ, prorsus
Apostolicæ:

Hieronymo Vairlenio Syluio interprete,
cum breuiss. in easdem scholiis.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini,
Prototypographi Regij.

ANNO M. D. LXXII.

REVERENDISS. IN CHRISTO PATRI,
& Domino Ampliſſ. D. Vvilhelmo Damasi Lindano,
Episcopo Ruremondensi Ecclesie digniſſ. Domino suo in
omnibus obseruando, Hieronymus Vairlenius Syluius salu-
tem & felicitatem optat.

REDIT ad D. Tuã Reuerẽdissime in Chri-
sto Pater, Diuus Ignatius Archiepiscopus
Antiochenus, & Martyr sanctissimus, idq;
serius quã futurũ opinabar, sed hãc mo-
ram longiusculam facilẽ compensabit (nisi me omnes
fallunt coniecturã) fructus, quem hinc pius lectõr re-
feret; cui adiecimus succincta scholia, quibus obscuris
& ambiguis aliquot locis lucem & germanam lectio-
nem restituimus. Quoties autem nostram hãc versio-
nem cum ea cõfero, quæ hæctenus incerto interprete
inter studiosorũ manus versata est, minus me suscepti
laboris pœnitet. Nam si quis illam cum græco codice
expendat, mirũ quãtum bonus ille vir, quisquis tandẽ
interpres fuerit harum Epistolarũ, exorbitarit, & hal-
lucinatus sit, qui nõ tã vertit quã peruertit, ino conta-
minauit omnia, vt vix vnus occurrat versus siue linea,
in qua non hæreat insigne aliquod mendũ, vt pius le-
ctõr, quãtumuis æquus & patiens, sine fastidio & sto-
macho vllam partẽ harũ epistolarũ legere possit, qui
vel nouæ versionis gustum aliquem habeat, vel in græ-
canicis literis aliquid iudicij nactus fuerit. vt interim
taceã quædã suo loco mota, nõnulla adiecta, & multa
omissa, quod facilẽ intelliget lectõr, vbi incidet in e-
pistolam ad Polycarpũ, quæ octaua ordine est: in qua
deprehẽdet dimidiũ epistolæ detruncatũ, ab eo loco,
Passibilem verò propter nos vt hominem, Laudandus
sanẽ honestus ille labor, & pius conatus Vvilhelmi
Morelij typographi Regij apud Patifenses, qui typis

*Interpretis
consilium cur
de Græco ver-
terit post a-
lias.*

D. I G N A T I I M A R T Y -
ris, & Antiochiæ Archiepisco-
pi Epistolæ,

A D M A R I A M C A S S O B O L I T E N,
E P I S T O L A I.

I G N A T I V S, qui & Theophorus, fidelissimæ, Deo dignæ, & Christo plenæ filiæ, Mariæ ab altissimo Deo Patre, & pro nobis mortuo Iesu Christo misericordiam consecutæ plurimam in Deo salutem,

L I T E R I S hæcenus præstantior est visus, quod cum è sensuum choro pars sit, non modo iis, quæ communicat amico, accipientem honorat, sed & iis quæ vicissim suscipit, dicit desiderium, quod ad præstantiora aspirat. Verùm secundus hic (quod dici solet) portus est epistolarum scribendarum ratio: quæ velut commodam stationem à fide tua eminens accepimus, ut qui per literas cognoverimus eam quæ in te est honestatem. Bonorum namq; animæ, ô seminarum sapientissima, similes sunt purissimis fontibus. hi enim vel non sitientes, ad se suapte pertrahunt pulchritudine ipsos transeuntes ad potum hauriendum. & tua prudentia me compellit, hortatûrque, ut divinarum aquarum in anima tua scaturientium particeps fiam. Ego verò ô beata, nō tam meus, quàm aliorum nunc factus, multorum aduersariorum arbitrio exagitor, partim exiliû, partim custodiu, partim vinculis. At nihil eorū curo, verùm eorum iniuriis crudior, ut Iesum assequar, fruatur supplicis mihi paratis: quandoquidem